

27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

† Κυριακή Γ' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ'-δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

ᾠχος βαρῦς. Ἐωθινὸν ζ'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§38-40)

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overline{\Delta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου $\overline{\Gamma}$ $\overline{\alpha\gamma}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overline{\Delta}$ $\overline{\alpha\gamma}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου $\overline{\Gamma}$ $\overline{\alpha\gamma}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ $\overline{\text{Nη}}$ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η $\overline{\text{Γα}}$

Νη Πα Νη
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρα μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τει σταυ ρου σε πο ο λι
 ι τε ευ μα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

κη σαν τι εν σοι δοξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου ^Δ₂

δοξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς

ς σου ου ου ου ^π₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^γ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και

σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^γ₂₂ ως Βα σι

λε α υ πνουουντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^γ₂₂

και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ^γ₂₂

γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι

ος πα ρε χωντω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ^γ₂₂

Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας

τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η

φο ο ρω ε γε ρσει σου ^γ₂₂ α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι 22

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω^{Γα} ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους

ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε 22 εκ λακ

κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε 9 22 συ γαρ τους υ

πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την

σω τη ρι ι αν 22 η προ το κου παρ θε νος και εν

τω κω Παρ θε νος και με τα το ο κον Παρ θε ε νος 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ

τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος 22 και των θυ ρων κε

κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α

να στα σις 22 πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η

μιν 22 κα τα το με γασου ε ε λε ε ος 22

Δόξα.

Ε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι 22 και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λεγον προς
ε αυ τας τις απο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σαστον
θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

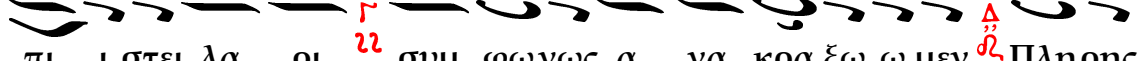

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ
ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ς

Εν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει

 σφε ρει νε ε κρωω σιν ^ε_{7x} του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον

 της ζω ης το εν δυ μα ^ν_{δ2} αν θρω ωποις φε ρον ε πα α

 γη ε πι της γης ^Δ_{δ2} και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη

 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον ^ν_{δ2} Θε ω εν

 πι ι στει λα οι ^ν₂₂ συμ φωνω σ α να κρα ξω ω μεν ^Δ_{δ2} Πληρης

 δο ο ξης ο οι οι κο ος ος ^ν_{δ2}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:
 ο οι οι κο ος σου ου ου ^ν_{δ2}
 * * *

Εὐλογητάρια οὐ φάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

 στρε ε ψας κα με Σω τηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

 πα θει ει ας ^ν₂₂

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεισ νη στει ας
με τα δα κρου υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα ^Δ α ει ζω ο τρο φι α ας ^Γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^Γ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ^Γ

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των ^Γ εξ ου σο φι α συ νε σις φο βοσ αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος ^Γ

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται ^Γ

Τ ου καρπου ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας ^Γ

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **22** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **22**

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει **22** προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των **22**

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον **22** ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω **22**

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα **22**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **22** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **22**

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
 δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
 Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ
 Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ·

καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σϛ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σϛ ε ξα λειψον το α νο μη μα μϛ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μϛ και α πο της α μαρ τι ας μϛ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μϛ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^χ ^ε

Ι δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να Δ

Α πο ρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τα προ σω πα σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ ι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νησθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴ Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σ να ον φε ρων τσ σω μα τος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ

Τ ^{Νη} α πλη η η η ^{Πα} θη των πεπρα αγ με νων ων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σσ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σσ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μόνον, εἰς ἡ΄.
 Ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω
 σης εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι
 βα σας Ισ ρα ηλ τω σταυ ρω σσ την υ γραντη ρα αβ
 δω τε μων ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να μελ
 πων Χρι στε ε ο Θε ος (δίς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σειςου Κυ ρι ε

Π α νη γυ ρε ως η με ρα τη ε γερ σει Χρι

στα θα να τος φροδος ω ω φθη ζω ης α νε

τειλεν αυ γη ο Α δαμ ε ξα να στας χο ρε ευ ει χα

ρα δι ο ο α α λα λα ξω μεν ε πι νι κι ον

α α δο ον τες

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Π ρο σκυ νη σε ως η με ρα τς τι μι ου σταυ

ρσ δευ τε προς τς τον πα αν τες της γαρ ε γερ

σε ως Χρι στς τας αυ γας φω το βο λων προ τι ι θε ται

νυν αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι κως α γα

λλο ο με ε νοι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε πι φα νη θι ο με γας τς Κυ ρι ς σταυ

ρος δει ξον μοι ο ψιν θει ει αν της ω ραι

ο τη τος σθ νυν α ξι ον προ σκυ νη την αι νε σε

ως σε και γαρ ω ως εμ ψυχω σοι και φωνω και
προσ πτυ υσ σο ο μαι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α ι νε σα τω σαν συμ φωνω ου ρα νος και η
γη ο τι προ κει ται πα α σιν ο παμ μα

κα ρι στος σταυ ρος ω πα γεις σωμα τι κως ε τυ
υ θη Χρι στος αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι

κως α γα λλο ο με ε νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ω Τρι ας τοις χα ρα κτηρ σιν ω Μο νας τη μορ

φη Πα τερ Υι ε και Πνε ευ μα η ο μο

δυ να μος Ε νας εν βλ η και θε λη σει και κρα α

τς αρ χη τον κο ο σμο ον σε φυ λα ττε την ει ρη

νην βρα βε ευ ου ου σα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Π ει ραν ο λως η Παρ θε νος μη ει διαι α αν
δρος α σπο ρον τικ τεις βρε ε φος α χρα ντον
φε ρεις το κε τον τον των ο λων ποι η την Χρι
στο ον τον Θε ον αυ το ον ε εκ δυ σωπησον
ρη νευσαιτα συ υμπααν τα

Ῥδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Σ τε ρε ω σον Δε σπο τα Χρι στε τω σταυ ρω σα
εν πε ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι
τον νεν εχ θρα σ προ σβο λαις τδ δυ σμε νος
γαρ ει α α γι ι ος

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Δ ευ τε α σμα α σω μεν και νον την κα τα λυ σιν

α α δα πα νη γυ ρι ζον τες εκ γαρ τα τα φθ

Χρι στος α νε ε στη τον θα να τον ε λων και σω

σαστα συ υμπααν τα

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Δ ευ τε α ρυ σω με θα πι στοι ^Δσκ εκ κρη νης βρου
ϛ ϛ σης υ δω ρφθει ρο με νον ^πα λλα πη γην φω
τι σμ ^Δσταυ ρϛ ϛ προ σκυ νη σει τϛ Χρι στϛ ^Δεν ω
και καν χω ω με ε θα ^π

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ
Π α λαι ον ε τυ πϛ Μω υ σης ^Δταις πα λα μαις
σταυ ρο ον σϛ νυν προ σπτυ σσο με νοι ^πτον νο η τον
Α μα ληκ ^Δτρο πϛ ϛ με θα Δε σπο τα Χρι στε ^Δδι
ϛ και σε σω ω σμε ε θα ^π

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ
Ο μ μα σι και χει λε σιν αγ νοις ^Δα να κρϛ ον τε ϛ
με ε λος α γα λ λι α σε ω ϛ τον τϛ Κυ ρι ϛ
σταυ ρον ^Δχα ρα α προ σκυ νη σω μεν πι στοι ^Δκρο τϛν
τε ϛ εν α ασμα α σι ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ
Ε να υ πο στα σε σι τρι σι ^ΔΘε ον α να ρχον

σε ε βω μη δι αι ρθ με νον τη της ου σι ας
μορ φη Πα τε ε ρα Υι ον και Πνευ μα ζων εν οις
βε βα πτι ι σμε ε θα

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Ε ν βα τω Μω σης σθ τυ πι κως το μυ στη ρι ον

πα α λαι σε μνη ε ω ρα κεν ως γαρ ε κει νην

η φλοξ το πυ υρ της Θε ο τη τος την σην νη δυν

ου κα τε ε φλε ε ξε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφῆταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ

βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· *
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος Δι-θ.

Ο σταυροσσοκυριε ηγιασται εν
αυτω γαργι νονται ιαματα τοις ασθε
νυσιν εν ααμαρτιαις δι αυτσοι προ σπιπτο
μεν ελεησον ημας

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σ ημερον το προφητικον πεπληρωται λογι
ον ιδου γαργπρο σκυνυσ μεν ει εις τον τοπον
εστησαν οι ποδες σοκυριε και ξυλθ
σωτηρι ασγευσαμενοι των εξαμαρτιιας
παθων ελευθεριας ετυχομεν
σβειειειαις της Θεοτοκμονεφιλαν
θρωπε

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι

M ο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσταν ρσ
 ς ς ς ς ς ς ς τα θε με λι α ε σα λευ
 θη τσ θα να τσ Κυ ρι ε ον γαρ κα τε πι ε πο θω
 ω ο α δης α πε λυ υ σε τρο ο ο μω ε δει
 ξας η μιν το σω τη ρι ον σσ α α γι ε και
 δο ξο λο γσ μεν σε Υι ε Θε ς ε λε η σον η
 μας

K αι νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι
 ον σσ τον εκσ ι ως προ σπα γεν τα εν σταν ρω
 και α να στα αν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε
 ον ημων σω θη ναι τας ψυ χας η η μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ

κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου
βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· * Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλάτος, δύω τοῖς
ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε
τοῖς κάτω· ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας
ἦλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνη με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ
διαρρήσομαι· τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ
αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι
ἐξερευέξασθαι τὸν Ἄδᾶμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλω δοθέντας μοι·
ξύλον γὰρ τούτους * εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ματρῶνης,
τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχ. Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,

Κᾶν ἔνδον εἰρκτῆς ἐκπνέης κεκουμμένη.

Εἰκάδι ἐβδομάτη θάνε Ματρῶνα ἐνὶ εἰρκτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Φιλητοῦ τοῦ
Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ τῶν δύο
τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνης καὶ Θεοπρεπίου, Κρονίδου κομενταρη-
σίου, καὶ Ἀμφιλοχίου δουκός.

Στίχ. Ὡσπερ Φιλητοῦ, καὶ Λυδίας σὰρξ μία,

Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,

Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δοῦξ συντελευτᾶ τῷ Κομενταρησίῳ.

Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰωάννου καὶ
Βαρουχίου, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οὐ θάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος

Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κηρύκου, τοῦ ἐν
τῷ Ἄπρω τῆς Θράκης ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐγώ, Πάτερ Κήρυκε, καὶ τεθνηκότα,

Κᾶν καρδίᾳ φέρειν σε, κᾶν γλώττη θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀνανί, διελεγξάντος
τὸν ἐκτραπέντα βασιλέα Ἀζά. (Θ' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Τριὰς τρίπους σός, Ἀνανί Θεοπρόπε,

Δί' ἧς τὸ μέλλον προὔλεγες πρὸ τοῦ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
ἀναχωρητοῦ καὶ διορατικοῦ, ἀσκήσαντος ἐν ἐρήμῳ τῆς Νιτρίας
πλησίον τῆς Λυκοπόλεως. (†395)

Στίχ. Ἰωάννη ἐώρας τὸ θεῖον φάος,

ὑπερβάς φυσικὸν ἀσκήσεως μέτρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ἄργους, τοῦ σημειοφόρου. (†925)

Στίχ. Φύσει ἀδελφὸς ὢν ὁ Παῦλος τοῦ Πέτρου,
Πόλει σὺν αὐτῷ ἐγκατοικεῖ τῇ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου ἐπισκόπου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας,
Γῆθεν μεταστάς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Αὐγούστης, ἀναιρεθείσης ὑπὸ τοῦ πατρὸς της, τεύτονος δουκὸς Φιρουλίου (Friuli), τιμωμένης ἐν χωρίῳ Σεραφέλλης (Serravalle) πλησίον Τρεβίσου (Treviso) ἐν Ἰταλίᾳ. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάδορος (Amator), ἐρημίτου ἐν Πορτογαλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ῥουπέрту (Rupert), ἐπισκόπου Σαλσβούργου (Salzburg) ἐν Αὐστρίᾳ. (†718)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥωμύλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Βαουδιλίου (Baudilius) πλησίον τῆς Νίμης (Nîmes) ἐν Γαλλίᾳ. (~†730)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σουαιρλέχου (Suairlech), ἀ΄ ἐπισκόπου Φόρης (Fore in Westmeath) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀλκέλδης (Alkelda), τελειωθείσης ὑπὸ τῶν Δανῶν εἰσβολῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. (ι΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ β΄, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστῶφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1454)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ β΄, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστῶφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1454)

Στίχ. Ὡς Ἐφραὶμ κατηύφρανας τὴν Ἐκκλησίαν,
Οὕτως σε Χριστὸς ἀξίως κατευφραίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, κτίτορος τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως παρὰ τὸν ποταμὸν Βόσσα, ἐν Κοστρομᾶ τῆς Ῥωσίας. (ιϚ΄ αἰ.)

Στίχ. Παρὰ ποταμῷ ἰδρύσας τὴν Μονὴν σου,
Νῦν τρυφᾷς, Ἀλέξανδρε, Πηγῆς τῆς ζώσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἄντωνίου, μητροπολίτου Τομπόλσκ. (†1740)

Στίχ. Ἀποστολικῶς Ἀντώνιος βίωσας,
Ἐμπνουν Εὐαγγέλιον Τομπόλσκ ἐφάνη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,

Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

ᾠχος 4 Πα φ

ὠδὴ α'

Ο θει ο τατος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω
σης ε εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι
βα σας Ισ ρα ηλ τον ζαυ ρον σθ την υγ ραν τη
ρα αβδω τε μων ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να
μελ πων Χρι στε ε ο Θε ος

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Δεσ πο τα Χρι στε τω ζαυ ρω σθ
εν πε ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι
τον νεν εχ θρα σ προ σβο λαις τε δυσ με νος μο νος
γαρ ει α α γι ι ος

ὠδὴ δ'

Επι ζαυ ρου σε δυ να τε φωσ τηρ ο με γας
 κα τι δων τρο μω ε παρ θεις τας α κτι ι νας συ
 νε ε στει λεν ε κρου ψε πα σα δε ε κτι ι σις υμ
 νη σεν εν φο βω την ση ην μα κρο θυ μι αν
 και γαρ ε πλη ησθη η γη της σης αι νε ε σε ε ως

ὠδὴ ε'

Ορθι ζοντες σε α νυ μνυ σ μεν Σω τηρ τς κο
 ο σμκ ει ρη νηνευ ρα α με νοι τω ζαυ ρω σα
 δι ου ου α νε και νισα σ το γε νος το ο αν θρω πι νον
 φωσ προ σα νε σπε ρον α α γων η μας

ὠδὴ ς'

Τον τυ πον τς θει σ ζαυ ρου Ι ω νας εν κοι λι
 α του κη η τς τε τα με ναι σ πα λα α μαι σ προ δι
 ε χα ρα ξε και α νε θε ρε σε σω σμε νος
 του θη ρος τη δυ να μει σ Λο ο γε

ὠδὴ ζ'

Φ λο γω σε ως ο παι αι αι δας ρυ σα με
 νος σαρκα προσ λα βο με νος ηλ θεν ε πι γης
 και εν ζαυ ρω προση λω θεις σω τη ρι αν η μιν
 ε δω ρη η σα α το ο μο ο νος ευ λο γη τος
 των πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ ει ρας εν τω λακκωβλη θει εις των λε ον των πο
 τε ο με γας εν προ φη η ταις ζαυ ρο ει δως
 εκ πε τα α σας Δα νι ηλ α βλα βης εκ της
 τῶ ν των κα τα βρω ω σε ως σε σωσαι ευ λο
 γων Χρι ζον τον Θε ον εις τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τε κς ςσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τε κς ςσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τε κς ςσαν την οντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Ω μη τερ Παρ θε ε νε και Θε ο το κε α
ψευ δης η τε κου σα α σπο ο ο ρως Χρι
στο ον τον Θε ον η μων τον εν ζαυ ρω υ ψω θεν τα
σαρ κι σε ε οι πι στοι α παντες α ξι ι ως
συν του τω νυν με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ΄.

Ἦχος Δι-Θ

Οτι ἤρασαν τον Κυριον της Μαρια
ριασ επιπυσης επι τον τααφον
εεδραμον Σιμων Πετροος και ααλλος μυστης
Χριστος ονηγααπαετρεχονδεε
οιδυο και ευροντααοθοονια
ενδονκειμεεναμοονα και κεφαληηηη
ης ηνδετοσδαριονχωωριςτυς
των διολαλινησυυχασαν τον Χριστον ε
εωςειειδον

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Σταυρον Χριστον τιμιον σημερον
προοτεθεντα ιδοντεςπροσκυνηησωμεν
καιπιιστωςεευφρανθωωμεν κατασπαζομεε
νοιποοθω τονεεντυτωωθεληησεισταυ

ρω θεν τα α αι τϛ ϛ με νοι Κυ ρι ον α α ξι
 ω ω σαι παν τας η μα α ασ τον Σταυ ρον τον τι
 μι ον προ ο σκυ νη η σαι και φθα σαι την Α
 να α στασιν παν τας α κα α τα κρι ι τως

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Το ξυ λον εν ω Πα αν σε με τας α α χραν
 τϛ ϛ πα λα α μας υ περ η μων ε ξε ε τει
 νε προ σπα α γεις ο ο Υι ο ος σϛ νυν ευ σε βως προ ο
 σκυ νϛ ϛ μεν δος η μιν τη ην ει ρη η νην και
 τα κο σμο σω τη η ρι α φθα σαι παν σε ε πτα
 Πα α θη και την λαμ πρα α α α αν και κο σμο
 χαρ μο συ νον προ ο σκυ νη η σαι τϛ Πα σχα
 κυ ρι ω ω νυ μον και φω ω σφο ρο ον η με ε
 ραν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

ΠΝη α σα πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
 Γα

ρι ο ον ²² αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων ^Δ αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω ²²

A ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του ²² αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει
υ μνο ος τω ω Θε ε ω ²²

^χ Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον ^Δ δο
ξα αυ τη ε σται ^χ πα σι τοις ο σι ι οις αυ τ^ς ²²

A νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ²² εν αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν ²²

^χ **A** ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τ^ς ^Δ
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως

αυ τϛ Ϛ

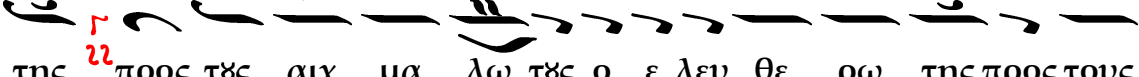
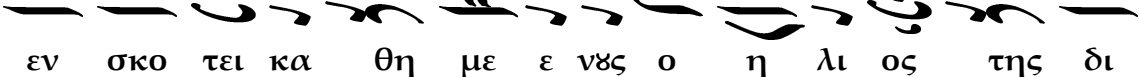
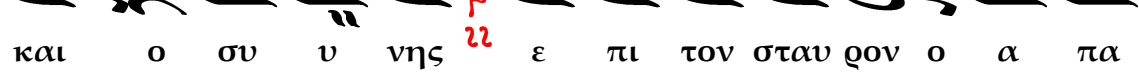
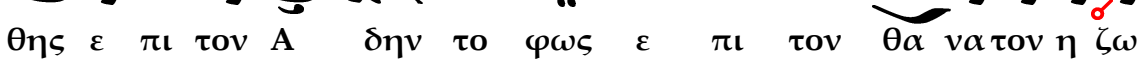
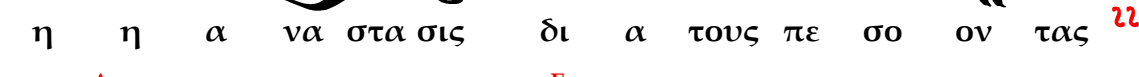
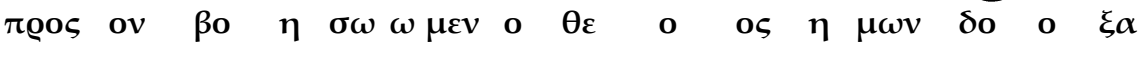

A να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
μο νον α να μα αρ τη τον Ϛ

χ **A** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
τϛ Ϛ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω
συ υ νησ αυ τϛ Ϛ

X ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παν ο
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η
μων Ϛ Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην
α να στα σιν Ϛ

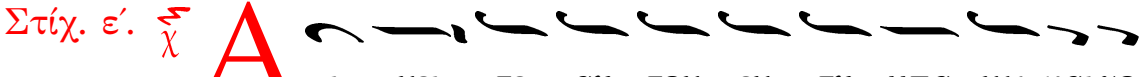

χ **A** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος Ϛ αι νει τε
αυ τον Ϛ εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα Ϛ

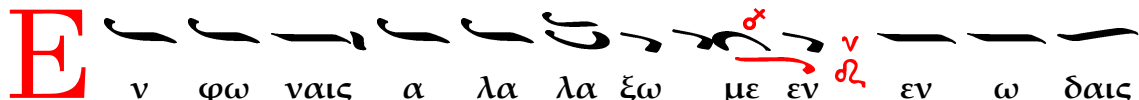
T ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε

 ος εν αν θρω ω ποις ²² δι α την κα τα φθα ρει

 σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω

 σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στας ο ευ ερ γε ε

 της ²² προς τας αι χ μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προς τους

 εν σκο τει κα θη με ε νος ο η λι ος της δι

 και ο συ υ νης ²² ε πι τον σταυ ρον ο α πα

 θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω

 η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ²²

 προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα

 α σοι ²²

Καὶ τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Στίχ. ε'. ^χ **A** ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο

 ρω ^ε αι νει τε αυ ^χ τον ^Δ εν χορ δαι αις και ορ γα α

 νω ^ε

E ν φω ναις α λα λα ξω με εν ^σ εν ω δαις

με γα λυ νω μεν τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον α α σπα
ζο με νοι και προς αυ τον εκ βο η σω μεν Σταυ ρε ε
παν σε βα σμι ε κα θα γι α σον η μων τας ψυ
χας και τα σω μα τα τη δυ να μει σθ και πα ντοι οι
ας εκ βλα βης ε να ντι ων δι α τη ρη σον α
τρω ω τς ε τς ευ σε βως προ σκυ νων τας σε

Στίχ. Γ'. **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ε ν φω ναις α λα λα ξω με εν εν ω δαις

με γα λυ νω μεν τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον α α σπα
ζο με νοι και προς αυ τον εκ βο η σω μεν Σταυ ρε ε
παν σε βα σμι ε κα θα γι α σον η μων τας ψυ
χας και τα σω μα τα τη δυ να μει σθ και πα ντοι οι
ας εκ βλα βης ε να ντι ων δι α τη ρη σον α

τρω ω τς τς ευ σε βως προσκυ νων ταςσε

Στίχ. ζ. ψα τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων

και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τς

Προ σελ θον τες α ρυ σα τε ε μη κε νς

με να να μα τα τς Σταυ ρη τη χα α ρι τι προ ο ερ

χο με να ι δς προ κει μενον βλε ποντες το Ευ υ

λον το α γι ον χα ρι σμα των την πη γην αρ δο

με νη ντω αι μα τι και τω υ δα τι τς Δε σπο ο

τς των ο λων τς εν τς τω εκς σι ως υ ψω

θε εν τος και τς βρο τς α νυ ψω σαντος

Στίχ. η. Ο δε Θε ος η μων προ αι ω νων ηρ

γα σα το σω τη ρι αν εν με ε σω της γης

Εκ κλη σι ας ε δραι ω μα α βα σι λε

ων κρα ται ω μα μο να ζον των κα αυ χη μα και αι δι

α σω σμα συ ει Σταυ ρε παν σε βα σμι ε δι ο ο

προ σκυ νων τες σε και καρ δι ασ και ψυ χας φω τι
 ζο με θα ση μερον θει α χα ρι τι τς εν σοι οι
 προ σπα γεν τος και το κρα τος τς δο λι ς κα θε
 λο ον τος και την α ραν α φα νι σαντος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω μη ην των κα
 κι στων Φα ρι ι σαι αι αι ων ο παν τω ων
 Κυ ρι ι ος πα ρα βο λι κως εκ φε ευ γει ει ν ταυ
 την ε δι ι ι ι δα α α α ξεν και μη η υ ψη
 λο φρο ο νει ει ν παρ ο ο ο δει φρο ο νει ν παν
 τας ε παι αι αι αι δε ε ε ευ σεν υ πο γραμ
 μος και αι τυ υ ποσ ο αυ το ος γε νο ο ο
 με ε ε ε νος με χρι Σταυ ρου και θα α να α α του

Nη
 ε αυ το ον ε κε ε ε ε νω ω ω ω σεν ^ν ευ χα
 ρι στουν τε ες ουν ^Δ συν τω Τε λω ω νη ει ει
 ει πωω ω ω μεν ^Δ ο πα θων υ υ περ η η μων ^Δ
 και α πα θη ης δι α μει ει νας Θε ε ος ^Δ των πα
 θων η μα ας ρυ υ υ σαι αι ^Δ και σω ω σον τας ψυ
 χα α α ας η η η η μων ^ν

Καὶ νῦν...

^ν Ἦχος Δι-Θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς ἦχον δ' ἀγία
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Πα Νη Δι
ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο
ξα εν υ ψι ι ι σοι οισ Θε ε ω ω
και ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν
αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι
α
Δι Γα Δι Κε
μν ς με εν σε ευ λο γω μεν σε ε προ
σκυ νω μεν σε δο ξο ο λο ο ο γω ς με ε εν
σε ευ χα ρι στα ς ς με ε εν σοι δι
α την με γα λην σω σω δο ο ο ο ο ο ξαν
Κ Δι
υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε
πρ ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το
ο ο κρα α α α τω Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε

μο νο ο γε ε ε νες ^{Γα} Ι η σϝ ϝ Χρι ι στε ²²

και ^{Δι} Α γι ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα ^{Δ2}

Κ ^{Δι} υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ^{Δ2} ο α

μνο ο ος τϝ Θε ε ϝ ο ο ο γι ο ο

ος τϝ Πα τρος ο αι αι αι ρων ^ν την α

μαρ τι ι ι αν τϝ κο ο ο σμϝ ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι ρω ω ν ^{Δ2} τας α μαρ τι

ας τϝ ϝ ϝ κο ο ο ο ο σμϝ ^{Δ2}

Π ^{Πα} ρο ο σδε ^{Νη} ξαι την δε η η σιν η η μων ^{Δ2} ο

κα θη με ε νος ^Ζ εκ δε ε ε ξι ω ω ω ν τϝ

ϝ Πα τρο ϝ και ε λε ε η η η σο ον

η η η μας ^{Δ2}

Ο ^{Δι} τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ

ει μο νο ος Κυ ρι ο ος ^{Πα} ^{Νη} Ι η σϝ ϝ Χρι ι

ϝ ος εις δο ο ο ξαν Θε ϝ ϝ Πα τρο ο ος

α α α α μην ^{Δ2}

Κ^{Δι} α θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο
γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο
νο μα α α σου^{Νη} εις τον αι ω ω ω
να και εις τον αι ω να τς ς ς αι αι ω ω
ω ω ω νος^{Δι}

Κ^{Δι} α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε^{Νη}
εν τη η με ρα α τα α αυ τη^{Δι} α να μαρ
τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι
η η η μας^{Δι}

Ε^{Δι} υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε
ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων^{Δι}
και αι αι Αι νε ε τον^{Νη} και δε ε δο ο ξα σμε^{Δι}
ε ε νο ον το ο νο ο μα α α σς εις τς αι^{Γα}
ω ω ω ω να ας α α α μην^{Δι}

Γ^{Δι} ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε^{Δι} το
ε λε ο ο ος σς ε φη η μας^{Δι} κα θα α α

περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα

ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα

α α α α σα ^{τρεις}

Κυ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε

^{Νη}νη η η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε

νε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε ^Εε

ε λε ε η η σο ο ον με ι α σαι

^{Γα}την ψυ χη η η ην μα ο τι η η η μα αρ

το ο ο ο ον σοι

Κυ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον

δι δα α ξο ο ον με ε τσ ποι ει ν το ο θε λη η

μα α α α σα ο τι συ ει ο θε ο ο ο

ο ος μα

Οτι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν

τω ω φω ω τι ι ι σα ο ψω ω ω με

θα φως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος ος
οις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε

A γι ο ο ο ος ο θε ε ος **A** γι ο ο ο ος ι
σχυ υ ρος **A** γι ι ο ος α α θα α να α τος ε
λε ε η η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και γι υι ω και **A** γι ι
ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υν και α α ει και ει εις τς ρς αι
ω ω ω να σ των αι ω ω ω νων α α μην

A γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε
η η σον η η μας

*Ἄσματικὸν τοῦ Σταυροῦ
 συντμηθὲν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+ 1889)*

Ἦχος Δι

A α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πληρωθέντος τοῦ ἄσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλω τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπᾶριον

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ^ρ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ^ρ μενος ^π και
 το σον φυ λα α των ^ρ δι α τ^ρ σταυ ρου σ^ρ πο ο λι
 ι τε ευ μα ^π

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν φάλλων τὸν ὕμνον

Ἦχος Δι - θ

Τ ^{Δι} ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε ε
 σπο ο ο ο τα ^θ και την α γι ι α α αν σου ^Δ
 α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν ^Δ

ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Γ' ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι - θ

Δ ^{Δι} ευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ον προ
 σκυ νη η η σωω ω ω μεν ^θ εν ω Χρι στος ο βα
 σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ^Δ ε κου σι ως χει ει

ρα α ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας

εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η

η τα ους πριν ο εχθρος δι η η δο ο ο νη η ης

συ λη η σας ε ξο ρι ι στους θε ου ου πε ποι

οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον

προ σκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι ου η ξι

ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχθρων συν τρι

βει ει ν τα α ας κα α α ρας δευ τε πα σαι Αι πα τρι

αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι ου

ου υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σω ω ω μεν

χαι αι ροις Στα α α αυ ρε του πε σο ο οντος Α α

δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις εν σοι

οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις η μω

ων κα α αυ χω ω ω νται ως τη ση δυ να μει Ι

σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ως υ πο

ο τα α ατ το ο ο ον τες σε νυ υν με ε ε τα

φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο
 με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε
 ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο
 ον τες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω θεις ε
 λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι λα α αν
 θρω ω ω πος

Ἦχος Ἀδ' Νη

Σ η η η η με ε ε ε ρον ο Δε σπο της
 τη ης κτι σε ε ως και Κυ ρι ος τη ης δο ο ο ξης
 τω σταυ ρω προ ο οσ πη γνυ υ ται και αι τη ην πλευ
 ραν κε ε ε ντα α α α ται χο λης και ο
 ξο ο ος γευ ε ε ται ο γλυ κασ μο ος της Εκ
 κλη η η σι ι ι ι ας στε φα α νον εξ α
 καν θων πε ε ρι ι βα α αλ λε ε ε ε ται
 ο κα λυ υπ των ου ρα α νον τοις νε ε ε ε
 φε ε ε ε σι χλαι ναν εν δυ ε ται αι χλε ε ευ

ης και ρα πι ζεται πη λι νη η τη χει ει ρι ο
 τη χει ρι ι πλασας τον α α α αν θρω ω ω
 πον τον νω ω τον φρα γγε ε λθ υ υ ται ο
 πε ρι βα αλ λον τον ου ρα α νον εν νε φε ε ε
 λαι αις εμ πτυ σμον και αι αι μα στι γα α ας
 δε χε ε ται ο νει δι ι σμς και κο λα φι ι σμς
 και παν τα υ πο ο με ε ε νει δι ε με ε τον
 κα τα α α α κρι ι ι τον ο λυ τρω τη ης
 μ υ και Θε ε ε ος ι να σω ω ση η κο
 ο ο σμο ον εκ πλα α νησως ε ε ε ευ σπλα α

ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΡΑ

αγ χνος
 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 η με ρον ο α προ σι τος τη ου ου σι ι ι
 α προ σι τος μοι οι γι νε ται αι και πα σχειει

πα α θη ε λε ευ θερων με τω ω ω ων πα α α
 α θων ο φω ως πα ρε ε χων τυ υ φλοις υ πο α
 νο μων χει λε ων ε εμ πτυ ε ται αι και δι
 δω σι το ον νω ω τον υ περ αιχ μα λω των εις
 μα α α α στι ι ι ι γας του ου το ον η α α γνη
 Παρ θε ε νος και αι Μη η η τη ηρ ε πι Σταυ
 ρου ου θε ε ω ω ρου ου ου σα α ο δυ υ νη ρος
 ε φθε ε ε εγ γε ε ε ε το οι οι μοι τε ε ε
 κνον ε ε μον τι του ου το ο πε ποι οι οι
 η η η η κας ο ω ραι αι ο ος κα α α λ λει πα
 ρα πα α αν τας βρο ο τους α πνου ους α α α μορ
 φο ο ος φαι αι αι αι νη ουκ ε χων ει δος
 ου ου ου ου δε ε κα α α λ λο ος οι μοι το ε ε
 μο ο ον φω ως ου δυ να α α μαι υ υ υ πνου
 ουν τα κα θο ο ο ρα α α αν σε τα σπλα αγ
 χνα τι ι τρω σκο ο μαι και δει νη η μοι ρο ομ φαι

αι αι α την καρδιαν δι ε ε ε ερ χε ε ε ε
 ται ανυμνω σου ου τα α πα α αθη προσκυνω
 σου ου το ε ε ευσπλααα αγχνον μα κρο θυ
 με Κυ υρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι
 οι οι οι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τες αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Σ η η η η με ε ε ε ρον το προφητι
 κον πε πληρωται αι αι λογιον ιδε γαρ προ
 σκυ υ υ υ υ μεν εις τον το ο ο ο ο πον ου

εστη ησαν οι ποδες σου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε και ξυ λω σω τη ρι ι ι ας γε ευ σα

με ε νοι των εξαμαρτιλια ας πααθων

ελευθερι ι ι ι ας ε ε τυ υ υ υ

υ υ χο ο ο ο μεν πρεσβειαις της Θεοοτοο

 κου μο νε φι ι λα α α αν θρω ω ω ω πε ε

 ε ε ε ε ε Σ. Ι. ΚΑΡΑ

Ἦχος Δι-θ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Σ η με ρον το προ φη τι κον πε πληρωται λο γι

ον ι δα ς γαρ προ σκυ νθ μεν ει εις τον το πον

ς ε στη σαν οι πο δε ες σθ Κυ ρι ε και ξυ λθ

σω τη ρι ας γευ σα μενοι των εξ α μαρ τι ι ας

πα θων ε λευ θε ρι α ας ε τυ χο μεν

σβει ει ει αις της Θε ο το κσ μο νε φι λαν

θρω πε ε ε

Ἦχος Γα φ

Α να στα ας εκ τθ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τθ α α δα ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τθ θα να τθ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων

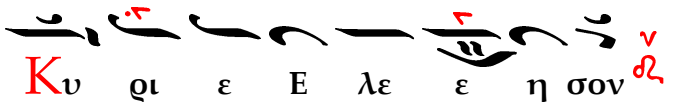
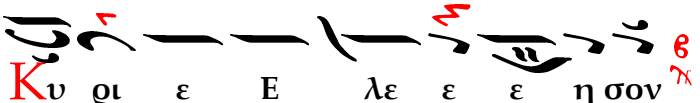
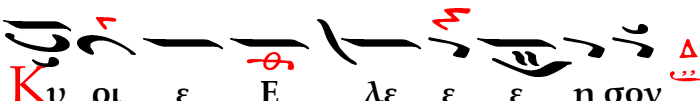

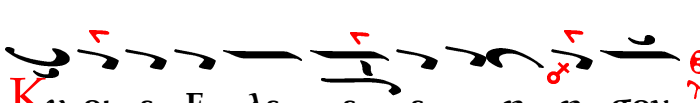

 τὰ ἐχθρὰ ὄρουσάμενος ἐμφανίσασε αὐτοὺς
 τοῖς Ἀποστόλοις σὺ ἐξαπέστειλās αὐτὸς ἐπι
 τοκήρυμα καὶ διαυτῶν τὴν εἰρηνὴν παρῶσ
 χῆς τῆ οἰκῆ με ἐνημόνευσε πολὺ ἐλεεεεε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

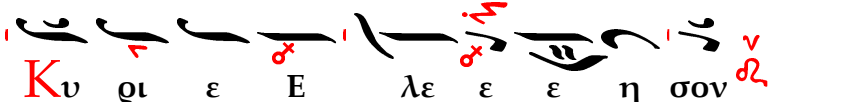
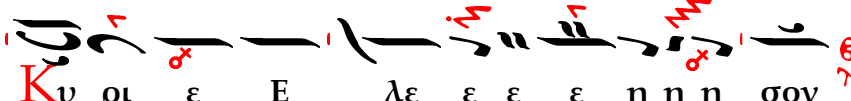
Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεεησον

 Κυριε Ελεεεησον

 Κυριε Ελεεεησον

 Κυριε Ελεεεηησον

 Κυριε Ελεεεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

 Κυριε Ελεεεησον

 Κυριε Ελεεεεηηησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα.

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
(δ' 7)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ψζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι

α

Στίχ. β'. Εισελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα' 7)

Σ ωσον ημασ Υι εε Θε ου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι

α

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ωσον ημασ Υι εε Θε ου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι

α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σ ωσον ημασ Υι εε Θε ου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυσι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και αει καιεις τας αιωνων αιωνων

ων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

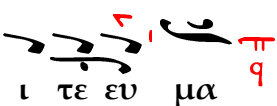
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

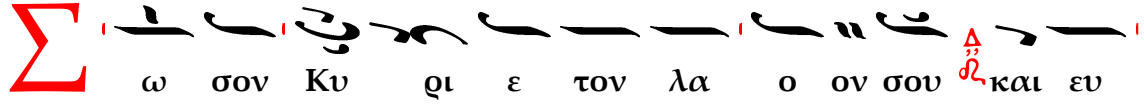
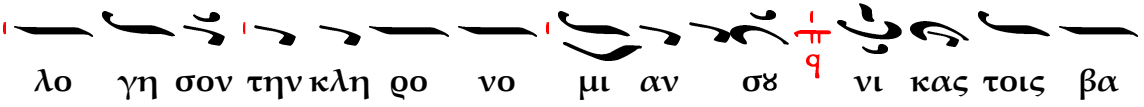
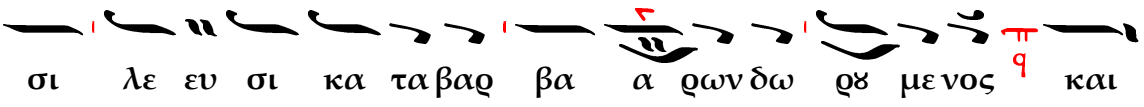
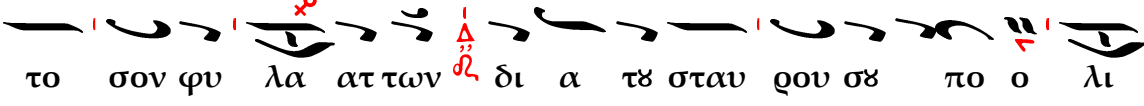
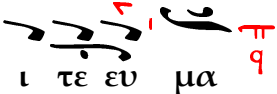
Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Ψαλμὸς 134)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα

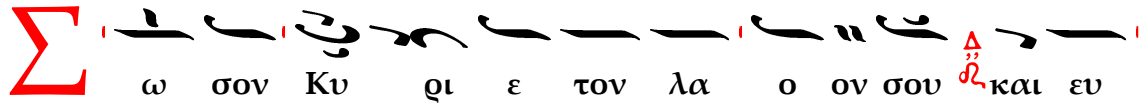
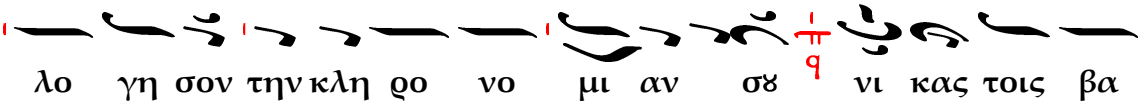
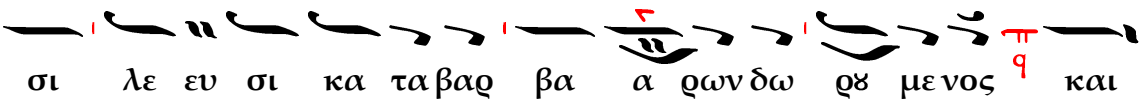
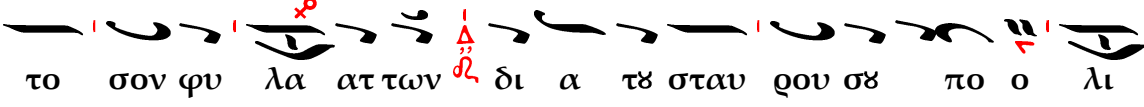
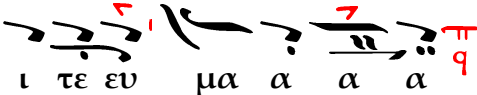

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. β΄. Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. γ΄. Καὶ ποιμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ΄ 9)

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Γα-φ

Κα τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος Πα-φ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ⁹ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ⁹ μενος και
 το σον φυ λα α των⁹ δι α τ⁹ σταυ ρου σ⁹ πο ο λι
 ι τε ευ μα⁹

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ.

Mνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων⁹ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τ⁹ Κυ ρι ς
 Προ οδρο με⁹ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος⁹ ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον⁹
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων⁹ ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σα ρ κι⁹ τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τ⁹ κο ο ο σμ⁹ και πα ρε χον τα η μιν το

με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μη
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σθ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

σω μεν ^π₉ δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ₂ δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ₂ δο ο ξα τω ε νερ γϛ
ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα ^π₉

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.
(Κατὰ τὰς Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄ Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος ^π₂ Νη

Τ^{Νη} η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
τη ^{Πα}ρι ι α ^{Νη} ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
νων ευ χα ρι στη ρι ι α ^{Πα} α να γρα φω σοι
η πο λι ις σϛ Θε ο το κε ^{Νη} αλλ ως ε ε χϛ
^{Νη} σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον ^{Πα} εκ πα
ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ^{Δι} ι να
κρα ζω ω σοι ^{Νη} χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ ^{Δι}
τε ε ε ε ε ε ^{Νη}

σου προ ο ο σκυ υ υ υ ω υ υ υ νου ου ου
 ου με ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε
 σπο ο ο ο ο λο ο ο ο τα και την α γι ι
 ι ι ι α α α α α αν σου ου ου ου ου
 α α α α α α α α να α α α στα
 α α α α σιν δο ο ξα α α α α ζο ο ο
 ο με ε ε ε ε εν

Δύναμις τοῦ Βήματος.

Τον σταν ρο ο ο ο ο λο ο ο ον σου προ ο
 σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου με ε ε ε εν
Δε ε ε ε ε λε ε ε ε σπο ο ο τα
 α α α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α α
Και την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν
 σου α να α α α α α α Α α α να στα σι
 ι ι ι ι ι ι ι ι
Δο ξα α α α α ζο ο δο ξα α α ζο ο

με ε εν Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούια
τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Ἑβρ. δ' 14-16, ε' 1-6).

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου Θ

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ Δ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ε

Χ Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μθ

Χ Δ μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μθ ε

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ Δ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ε

Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τθ λα θ αυ τθ Δ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τθ χρι σθ αυ τθ

ε στι ι ε

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ

 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς,
 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ
 ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις
 ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς
 ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρόρησίας τῷ θρόνῳ τῆς
 χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον
 βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε
 καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς
 ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν·
 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ
 ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
 τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ
 Ἄαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι
 ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ
 σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ογ').

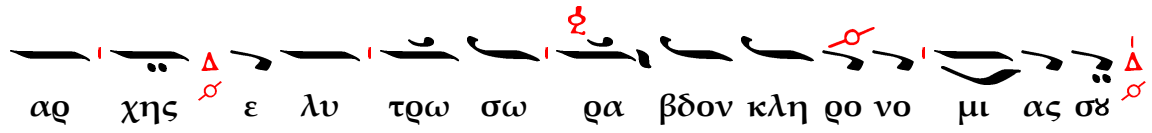
Ἦχος Πά

Α λλη λϛ ï ï α Α λλη η λϛ ϛ ϛ ϛ

 ï ï ï ï α Α α α ρα α α λλη η λϛ ϛ ϛ

 ϛ ï ï α α

χ Μνησθη τι της συ να γω γης σϛ ης ε κτη σω απ

 αρ χης ε λυ τρω σω ρα βδον κλη ρο νο μι ας σθ
 ο ρος Σι ων τσ το ο κα τε σκη νω σας ε
 εν α α αυ τω

A λλη λσ ι ι α Α λλη η λσ σ σ σ
 ι ι ι ι α Α α α ρα α α λλη η λσ σ σ
 σ ι ι α α

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
 ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με ε ε σω
 ω τη η ης γη η η η η ης

A λλη η λσ ι ι α α α α Α λλη
 λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α Α α α ρα α α
 λλη η η λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Μαρκ. ἡ 34-38, θ' 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν

κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ 22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Τρίτῃ.

Ἦχος ρ' Ζω ξ

^{Ζω} ο ι τα α α α χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ρ ρ ρ ρ χε ε ε ρ βι ιμ ^Ζ 22 μυ υ υ
 υ υ υ υ υ ^Μ 22 ^{Πα} 22 στι ι ι ι ι ι ι ι μ υ
 στι ι κω ω ω ω ω ω ω ^ρ 22 ει κο ο νι
 ι ι ι ι ι ι ^Ζ 22 ^Μ 22 ^{Ζω} 22 ζο ο ο
 ει κο νι ι ι ι ζο ο ο ν τε ες ^Ζ 22 και αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι ^Μ 22 ^{Πα} 22 αι ζαι αι αι αι τη η η ζω

ω ω ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ον υ υ

υμνον προ ο σα α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ον τε ες

πα α α α α α α σα α α α α α α α

αν την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ω τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω

ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα α α με ε

ε ρι μνα αν

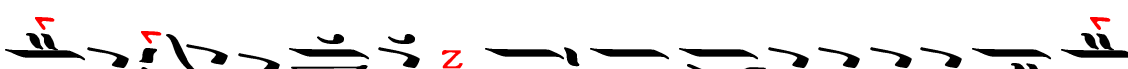

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ων

υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι

Τ αι αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι

ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αι αις α ο

 ρα α α τω ω ω ω ω ω ω ω ως 22 δο ρυ

 φο ο ρϑ ϑ ϑ με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε

 ε ε ε ε σι 2 Al λη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι

 α α α α α α α α α α α α α 2

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

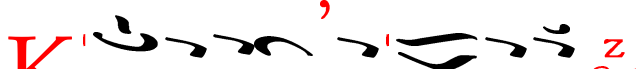
(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος 2^{ος} Ζω

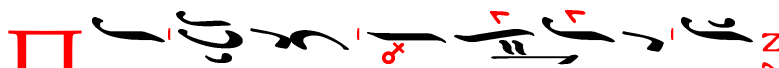
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε η σον 2

Κ
 υ ρι ε Ε ε λε η σον 2

Κ
 υ ρι ε Ε ε λε η σον 9

Κ
 υ ρι ε Ε λε η σον 2

Π
 α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε 2

Π
 α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε 2

Π
 α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε 2

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϞ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϞ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϞ ς ς ς ς και κα τα φυ υ

γη η μϞ ς ς ς και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης

μϞ ς ς ς ς

Ἄτερον σύντομον,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϞ και κα τα

φυ υ γη η μϞ ς και αι ρυ υ ςη ης μϞ ς

ς ς ς

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ρ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν
 αι νε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-θ

Α Δι γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α α ε ε ε λυ εν τοι οι οι οι

νοι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι

οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

λυ ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο

μα α α λα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου

ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε

λυ ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οισ υ εν τοις

υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι εν τοι οισ υ ψι ι ι ι

ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η

η η η η η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην
Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι

οι ε ε ε λε ευ χα α α α ηα α α α α ρι

ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι αι αι

αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με θα α α α α α α σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο

Θε ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ¹υ ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω ¹χ ω ω ω ω ων ⁶ε

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος Γα ρ

Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ

αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω ξ

Τ^Μ ην γα α α α αρ ση ην μη η η η η ηη

η η η η η τρα α α αν θρο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ο ο

ο ον ε ε ε ε λε ε ε ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι θρο νον ε ε ποι οι

οι οι οι οι η η η σε ε ε ε ε ε ε

ε και τη η η η ην σην γα α στε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ε ρα α α α πλα

α α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρα αν ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α α

ϝ ϝ ρα ανων α α α α α α πει ει ει ειρ

γα α α α α α α α α ρα Α πει ειρ γα α α

σααα το ο ε πι ι ι ι ι σοι οι οι οι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι ρει ει Κε χα

ρι ι ι ι ι ι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε νη

η η πα α α α α α α α α σα
 α α α η η η η ηη η η κτι ι ι ι ι σι
 ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο η κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ο
 ξα α α η κτι σι ις Δο ο ο ο ο ο ξα
 α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἐτονίσθη ἐ΄ Μαρτίου , βι΄ (ἐν Ἀθήναις καὶ Κοπαγχάγῃ) , ἐξηγήθη ἐ΄ Φεβρουαρίου , βια΄ , ἀντεγράφη ιζ΄ Μαρτίου , βιβ΄ , I.A.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω Σ

Ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 θη η η η η η η η η η η η ε ε ε ε
 ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε φη η η η η η η η η η η ε ε φη η
 μα α α α α α α α ασ το φω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Πα το ο ο φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 τδ προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω πδ δ δ τδ δ προ
 σω ω ω ω πδ δ σδ δ δ δ δ Κυ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε κυ υ ρι ι

ε ε Αλ λη λϑ ϑ ϑ ι ι α α α α α α

α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος 9 Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρϑ μενος και

το σον φυ λα α ττων δι α τϑ σταυ ρου σϑ πο ο λι

ι τε ευ μα α α α

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος